

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/173/2017
Identifikačné číslo spisu:	5906204416
Dátum vydania rozhodnutia:	29.11.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Danica Kočičková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:5906204416.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu L. C., nar. XX. XX. XXXX, bývajúceho vo Z., okr. P., právne zastúpeného JUDr. Miroslavom Koníčkom, advokátom so sídlom v Ružomberku, A. Bernoláka č. 6, proti žalovanému T. K., nar. XX. X. XXXX, bývajúcemu v K., K., zastúpenému JUDr. Róbertom Slamkom, advokátom so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1735/29, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 4C/115/2006, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/109/2015 z 5. marca 2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Ružomberok (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom č. k. 4C/115/2006-668 z 19. decembra 2014 určil, že pozemky nachádzajúce sa v obci Vlkolíneč, špecifikované vo výroku rozsudku sú vo vlastníctve žalobcu. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca uniesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení, že vlastníctvo k sporným pozemkom nadobudol vydržaním. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „odvolací súd“) hore označeným rozsudkom predmetný rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1 a 2 zák. č. 99/1963 Zb., Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte aj „O. s. p.“) ako vecne správny potvrdil. V odôvodnení rozsudku uviedol, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil, preto sa v celom rozsahu s jeho rozhodnutím ako aj s odôvodnením rozhodnutia stotožnil, bez toho aby v odôvodnení opakovane dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 219 ods. 2 O. s. p.).

2. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej v texte aj „dovolateľ“) dovolanie. Žiadal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil tým, že a) v konaní pred odvolacím súdom došlo k vadám uvedeným v ust. § 237 O. s. p., že b) odvolacie konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a že c) rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení

veci, konkrétne na nesprávnom právnom posúdení splnenia zákonom vyžadovaných predpokladov vydržania vo väzbe na to, či bola držba oprávnená alebo nie. V uvedenej súvislosti žalovaný v dovolaní uviedol, že súd prvej inštancie a aj súd odvolací pochybili pri vyhodnotení vykonaných dôkazov a následne pri právnom posúdení veci vo vzťahu k otázke dobromyseľnosti žalobcu, pričom sa nevysporiadali ani s naliehavým právnym záujmom žalobcu na požadovanom určení.

3. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolateľ „len formálne uviedol dôvody dovolania citovaním časti ust. § 241 ods. 2 O. s. p., pričom sa vyhol otázke prípustnosti dovolania v zmysle ust. §§ 236 až 239 O. s. p. Zdôraznil, že dovolateľ v dovolaní neuviedol k akým konkrétnym vadám odvolacieho konania podľa ust. § 237 O. s. p. došlo, rovnako ako neuviedol v čom vidí tzv. inú vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Navrhol, aby dovolací súd dovolanie podľa ust. § 243b ods. 1 O. s. p. zamietol, pretože nie sú dané dôvody dovolania a ani neboli zistené také vady konania, pre ktoré by bolo potrebné dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť.

4. Dovolateľ podal dovolanie 8. 6. 2015, t. j. za účinnosti zák. č. 99/1963 Zb., Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších zmien a doplnkov. Podľa ust. § 470 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016: „Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované“. Z citovaného ust. § 470 ods. 1 a 2 C. s. p. je zrejmé, že pokiaľ dovolanie bolo podané za účinnosti zák. č. 99/1963 Zb., Občianskeho súdneho poriadku, potom jeho účinky zostali zachované aj po nadobudnutí účinnosti nového procesnoprávneho kódexu - Civilného sporového poriadku. Keďže však dovolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, predpoklady jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. v znení platnom a účinnom v čase podania dovolania. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základného princípu Civilného sporového poriadku o spravodlivej ochrane porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane legitímnych očakávaní sporových strán o zachovaní kontinuity odvolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej právnej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a 2 C. s. p.), a tiež základného princípu o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

5. V preskúmvanej veci dovolateľ napadol dovolaním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie. Podmienky prípustnosti dovolania smerujúce proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach §§ 237 a 238 O. s. p.

6. Pokiaľ ide o skúmanie prípustnosti dovolania z hľadiska § 238 O. s. p., dovolací súd uvádza, že prípustnosť dovolania podľa § 238 O. s. p. v danom prípade neprichádza do úvahy, pretože dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nie je rozsudok, ktorým by odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej, ani rozhodnutie, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od už v tejto veci vysloveného právneho názoru odvolacieho súdu, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nie je ani potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného právneho významu, ani rozsudok, ktorým by odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, vo výroku ktorého súd prvej inštancie vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 zák. č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka. Z uvedených dôvodov dovolanie proti predmetnému rozsudku odvolacieho súdu podľa ust. § 238 O. s. p. nie je prípustné.

7. Dovolanie proti predmetnému rozsudku odvolacieho súdu by bolo prípustné len v tom prípade, ak by konanie malo niektorú z väd taxatívne uvedených v ust. § 237 ods. 1 písm. a) až g) O. s. p. (tzv. zmätočnosťnú vadu). K týmto vadám prihliada dovolací súd podľa § 242 ods. 1 veta druhá O. s. p. z úradnej moci. Takúto vadu konania ale dovolací súd nezistil. Žalovaný v dovolaní tvrdil, že v konaní pred odvolacím súdom došlo k vadám uvedeným v ust. § 237 O. s. p.; ktorú konkrétnu vadu uvedenú pod

písm. a) až g) citovaného ustanovenia malo mať konanie pred odvolacím súdom žalovaný v dovolaní výslovne neuviedol - poukázal len na to, že odvolací súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy a vec nesprávne právne posúdil, pričom sa nevysporiadal ani s naliehavým právnym záujmom žalobcu na požadovanom určení vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam.

8. Nesprávne právne posúdenie veci je činnosť súdu, pri ktorej súd zo skutkových zistení vyvodzuje nesprávne právne závery a nesprávne aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je teda vo svojej podstate chybná aplikácia práva na (vykonaným dokazovaním) zistený skutkový stav, ku ktorej dochádza: a) ak súd nepoužil správny právny predpis, b) ak použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval alebo c) ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie je relevantným dovolacím dôvodom len v prípade procesne prípustného dovolania; samo osebe prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 237 O. s. p. nezakladá. Uvedené (za bodkočiarkou) sa týka aj nesprávneho vyhodnotenia dôkazov. Pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z dôkazov, táto skutočnosť sama o sebe ešte prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 237 O. s. p. nezakladá.

9. Keďže prípustnosť dovolania nemožno v danom prípade vyvodiť z ustanovenia § 238 O. s. p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani tzv. zmätočnosťné vady uvedené v ustanovení § 237 O. s. p., najvyšší súd dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c) C. s. p. ako neprípustné odmietol.

10. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania s tým, že o výške tejto náhrady bude v zmysle ust. § 262 ods. 2 C. s. p. rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

11. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.